

чрезъ кръвта по различнитѣ части на тѣлото, по които отпосле се появяватъ нови злокачествени буци. Освенъ това, тѣзи буци изпущатъ особенъ видъ отрова, която отравя кръвта. Човѣкъ слабѣе, бледнѣе и следъ кжсо време умира.

Всѣки е слушалъ за болестта, наречена ракъ. Ракътъ е такава злокачествена буца; ако не се лѣкува, болниятъ неминуемо умира. Но освенъ рака има и други злокачествени буци, които сж още по-лоши отъ него, защото ракътъ поне се явява повечето у старитѣ хора, а тѣзи буци не жалятъ и младитѣ.

Отъ злокачественитѣ буци има само едно спасение: хирургическия ножъ. Ако една злокачествена буца се изпревари и се изрѣже въ самото начало, преди да се е разнесла, човѣкъ може да бжде спасенъ. За съжаление, въ началото на болестта болнитѣ рѣдко отиватъ при лѣкаръ, ако ли отидатъ, повечето отъ тѣхъ не се съгласяватъ да имъ се направи операция, като си мислятъ, че заради нѣкаква си бучка не си струва да ги рѣжатъ. После, когато тая бучка нарасте, когато се обърне въ болезнена буца, която става на рана и загнива, болниятъ дава съгласието си да го опериратъ, но тогава е вече твърде късно: отдѣленитѣ частици отъ тая буца вече сж разнесени по други части на тѣлото, и тамъ се появяватъ нови буци. Да се изрѣжатъ всички е невъзможно, и болниятъ неминуемо умира поради своето безразсѣдство.

Даже сърдцето на лѣкаръ, който е ималъ случай да види много нещастия и изглежда, че е привикналъ къмъ хорскитѣ страдания, и неговото сърдце болезнено се свива, когато при него се явява младъ човѣкъ съ злокачествена буца, ужаснитѣ послѣдствия отъ която самиятъ боленъ и не подозира. И идва болниятъ при лѣкаръ повечето случайно, не съвсемъ охотно. Сторило му се, че ржката му, малко подъ рамото, като че ли е подута. Понеже тая подутостъ не го болѣла, то той не ѝ обръща вниманието.

Минаватъ се нѣколко недѣли или месеци. Вървейки изъ улицата, той вижда надписъ на болница. „Чакай“, мисли си той, „да покажа на лѣкаръ подутата си ржка. Дребна работа е, но той може да ми даде нѣкакво лѣкарство та да се махне подутостта.“

И ето, безгриженъ и веселъ, влиза при лѣкаръ и му показва болната си ржка. Лѣкарътъ веднага познава, че болниятъ има злокачествена буца. И той съобщава на нищо не подозирация боленъ, че трѣбва веднага да се отрѣже цѣлата ржка, пъкъ и не се знае, дали това ще помогне, защото се е минало много време, и буцата, може би, е разнесена изъ вжтрешността на болния. Ако болниятъ пъкъ започне да упорствува и да не се съгласява на операция, ако той иска да се съветва съ докторитѣ си, които живѣятъ въ другъ градъ или на село, той навѣрно е изгубенъ, защото всѣки пропуснатъ день утроява опасността.

Значи злокачественитѣ буци трѣбва да се опериратъ веднага. Но и при доброкачественитѣ буци често прибѣгватъ до опе-